

cần bấm nút để điều khiển một quả bom rớt vào một thành phố nào đó, số mạng vong không làm sao đếm hết được. Sự sống của sinh vật các loài, kể cả con người trên toàn vùng đó, rất dài lâu sau này, mới được phục hồi... Xét ra trên thực tế, rất nhiều quốc gia đã hoặc đang thử đắ một hoặc nhiều quả bom loại đó. Ai có khả năng khẳng định thế giới này thoát khỏi một trận diệt vong, một ngày nào đó?

Chùng nào quả bom độc hại đó được phóng đi, trên thực tế, hàng ngày, chủ nhân của nó vẫn sống, ăn, ngủ, vui, buồn, nhậu nhẹt say sưa trên đồng bom của chính họ. Hạnh phúc của con người được

xây dựng trên những phạm trù nguy nan điều luyện như những trò xiếc đu dây!

Bệnh aids cũng là nhân quả của những trò chơi thời thượng sa đọa của một thời đại tự cho là văn minh... Hàng triệu sinh mạng tử vong không thuốc chữa!

Có thể nào người Phật Tử kiếm tìm một hạnh phúc thực sự, một an lạc dễ thương trước thời đại văn minh thời nay không? Câu hỏi này, xin được mở rộng để tùy tâm của mỗi người trong chúng ta đối diện với hiện thực mà tìm một lý giải thích hợp và cũng là một cách để chúng ta thẩm định rằng nhân loại đang tiến hay thoái./.

TRUYỀN TÂM PHÁP

Đoạn Tế

Chư Phật và tất cả chúng sinh chỉ có một tâm này, không có pháp nào khác. Tâm ấy từ xưa đến nay chưa từng sanh, chưa từng diệt, không màu sắc, không hình tướng, không thuộc có không, không kể mới cũ, không phải dài ngắn, không có lớn nhỏ, vượt hẳn tất cả hạn lượng danh ngôn, tung tích, đối đãi, đương thể là Nó, động niệm là sai, giống như hư không, không có ngàn mé, không thể đo lường. Chỉ có tâm này chính là Phật. Phật và chúng sanh cũng không có gì khác, chỉ vì chúng sanh chấp tướng tìm kiếm ở bên ngoài, càng tìm càng mất, trở thành đem Phật để tìm Phật, lấy tâm bắt tâm, suốt kiếp suốt đời không thể tìm được. Họ không biết rằng dứt nhớ quên lo là Phật của mình hiện ra trước mặt. Tâm này tức là Phật. Phật chính là chúng sanh, vì khi làm chúng sanh tâm này cũng không mất, khi làm Phật tâm này cũng không thêm, nó gặp duyên thì có, duyên hết thì lặng lẽ. Nếu không tin chắc tâm này là Phật mà muốn trước tướng tu hành để cầu công dụng đều là vọng tưởng, cùng Đạo trái nhau. Tâm này chính là Phật, lại không có ông Phật nào khác, và cũng không có tâm nào khác. Tâm ấy sáng suốt lặng lẽ cũng như hư không, chẳng có chút tướng mạo, nếu khởi tâm động niệm là trái với Pháp thể, là bị chấp tướng. Từ vô thủy đến nay không có vị Phật nào chấp tướng.